

—Ха, научихъ я, научихъ я! викалъ той и прип-
калъ отъ радостъ.

—Да! Ти я вече знаешъ отлично. Кога ти пот-
рѣбамъ, можешъ да ме повикашъ пакъ. Но ти
можешъ да учишъ и самичъкъ. До виждане, Пе-
търчо! - казала русалката и захванала лекичко, безъ
шумъ да се отдалечава.

Но, какъ се наричатъ вие? Кога ми потрѣбва-
те, какъ ще ви извикамъ азъ? - жално и плахо я
попиталъ Петъръ.

Отъ отворения прозорецъ милата русалка ус-
михнато се обадила:

—Азъ съмъ добрата воля.

Варна.

Прѣвела отъ френски Ал. Василева.

